

CAPÍTOLS SOLITUD

Capítol 1: La Pujada

La Mila i el seu home en Matias viatgen cap al nou poble a la muntanya on viuran degut al nou treball del Matias com a ermità. Viatgen un tros en carro i després han de continuar sols caminant. Durant el trajecte la Mila observa el paisatge i el descriu, li agrada el que veu. La Mila s'adona de com ha canviat físicament el seu home i de com s'ha engreixat des del casament. S'acomoden del pagès que els ha portat i els diu que algun dia anirà a visitar-los. Mentres van pujant la muntanya per arribar al seu destí la Mila es queixa perquè està cansada i no pot més però el Matias no li fa cas i li diu que han de seguir. Decideixen parar a descansar degut al cansament, ell li explica a la Mila on estan els pobles i segueixen amb el camí. La Mila es sent sola i diu: Quina Solitud!

Capítol 2: La Fosca

En Matias i la Mila arriben finalment i piquen a la porta, es troben un pastor acompanyat d'un nen petit. El pastor es diu Gaietà, és l'encarregat d'ensenyar la Mila la casa, també veuen la capella però a la mila no li agrada. Van a sopar ja que en Matias té gana Després del viatge. Quan van a dormir la Mila té un malson sobre la capella i el Sant, aquest somni serà un antecedent al que passarà.

Capítol 3: Claror

La Mila es lleva i veu que és un dia gris. Ella decideix acompanyar al pastor a munyir la llet de xaia, a ella li dona fàstic tastar-la. Mentres parlen el Pastor li explica que és vidu, un dia que estaven a la muntanya el carro va rrelliscar i la seva dona va morir. En Baldiret i el Pastor porten la Mila al Braim, on l'aigua era més bona. Després van a veure el campanari. Mentres estan per allà la Mila veu un home, és l'Ànima i el Pastor li diu que és la cosa més roïna de la muntanya.

Capítol 4: Neteja

Un dia quan la Mila es lleva decideix netejar tota la casa, el seu Marit no volia ajudar-la i posa l'excusa de que ha d'anar a veure al Rector. Mentres netejava l'altar de la capella va veure passar un home, era l'Ànima, volia alguna cosa per beure. Ella s'enrecorda de que ja havia vist aquest home. El pastor li explica una rondalla anomenada: SOL DE MURONS, en la que una dona amb els cabells molt bonics estava enamorada del seu cosí, aquest va caure malalt i ella li va pregar a Sant Ponç, li donava la seva cabellera a canvi de la salut del seu home, es recupera i ell decideix abandonar-la.

Capítol 5: Sumant dies

La Mila ha finalitzat la neteja de la casa. Coneix una jove anomenada Marieta, que li diu si pot cuidar del seu fill el Baldiret. La Mila està enfadada amb el Matias degut al seu comportament mandrós, ell està anant amb l'Ànima i aixó no li agrada gens a la Mila. El Pastor decideix fer una cargolada, mentres estan menjant apareix l'Ànima, amic del Matias. A la Mila li dona fàstic la seva manera de menjar, sembla un animal. Hi ha una aposició del Pastor que guarda les closques i l'Ànima que menja com una bèstia. La Mila sent un desitg maternal pel Baldiret.

Capítol 6: Rondalles

En Gaietà li explica a en Baldiret la rondalla de Les Llufes. Tractava sobre un home sant que Mai havia estat amb una dona abans, la gent del seu poble va marxar per la vergonya que sentien i es va quedar ell sol amb les encantades. Aquestes sempre estaven avorrides i li van fotre la culpa a l'home. La més petita d'aquestes anava a vestir l'home i es va convertir en ocell. Aquest ocell estava alla perquè l'home era un catiu del Rei de Moreira que pels seus pecats li van donar les encantades. Va oferir moltes coses a l'home, fins tot fer-li el més poderós de la terra, pero ho va rebutjar. Quan l'home volia estar amb ella va ser massa tard, va morir d'amor.

Capítol 7: Primavera

Arriba la primavera, la Mila amb el pas del temps s'adona d'un nou embelliment i amb aixó una plenitud de nous sentiments. L'Arnau i el Pastor li diuen que des que està a la muntanya s'ha fet una dona més bonica. Un dia es va quedar dormida i es va despertar repentinament per culpa d'un malson on veia l'Ànima riure i desaparèixer. La Mila sent molt d'amor pels animals, aixó es veu quan un dia, a Sant Ponç una gata que es menjava a tots els pollets va ser matada per l'Ànima, deixant quatre gatets. Aquests van ser ciudats per la Mila, només es salven dos.

Capítol 8: La Festa de les Roses

La Mila es dirigeix a Ridorta pel mateix camí que va pujar quan va arribar a l'ermita. Veu que tota la muntanya està florida, s'escolten de fons molts crits i rialles. És la fira de Sant Ponç. La plaça està enlluernada i hi ha molt xivarri, la Mila demana que deixin de tocar les campanes, ningú li fa cas. Veu com l'Ànima mata a cops de pedrada i peu als conills. Quan comença la missa de Sant Ponç no cabia molta gent allà, aquesta missa era dirigida pel Rector. Aquest s'encarrega de beneir les roses a la plaça de l'ermita i finalment tornen a la capella de Sant Ponç.

Capítol 9: Gatzara

La festa es decontrola una mica, la gent té gana i no arriba el seu menjar. Quan terminen de menjar i estan fora ballant sardanes s'escolta com la Gent Diu que es peguen, dos homes s'estaven pegant fins que va arribar la guàrdia civil. Finalment la festa va acabar, tothom marxa. Una Vella està ferida i el Pastor amb i Mila i el Baldiret curen la seva ferida.

Capítol 10: Relíquies

Al matí següent de la festa la Mila s'adona de tots els deutes que tindran ja que tot està destrossat, en Matias es va gastar tots els diners que tenien en la festa i ara no tenen res. L'Arnau visita la Mila i descobreixen que l'Ànima va robar tots els conills, ja que van desaparèixer. L'Arnau li explica que s'havia de casar però no ho fa perquè estima una altra dona, se li declara. Ella el rebutja i vol que es casi amb la dona que estava abans. La Mila marxa.

Capítol 11: Mal de muntanya

La Mila té una depressió i molta tristessa ja que es sent sola sense companyia. Degut a la festa de Sant Ponç estan sense diners i tenen molts deutes. La Mila cada vegada es sent més sola. La Mila no ha tornat a veure l'Arnau fins la seva declaració. Arriba l'hivern i ja no hi ha tanta gent a l'ermita com a la primavera. En Matias passa la gran part del seu temps fora amb l'Ànima. El Pastor parla una estona amb la Mila i aconsegueix que somrigui.

Capítol 12: Vida enrera

La Mila i el Pastor tenen més confiança i parlen molt. Un dia ella decideix explicar-li sobre el seu passat; vivia amb els seus oncles, des que va morir la seva mare, el seu oncle era barquer i sempre anava d'una banda a l'altre del riu. Quan va morir, la seva tia va voler vendre la barca al majordom d'una fàbrica que van construir a la vora del riu. El comprador va anar acompanyat d'en Matias i ell li va proposar matrimoni. Ella va dir que si per no quedar-se sola. El Pastor li explica una llegenda sobre la Vall de Lliskents: com un home es va aprofitar d'una dona i llavors ella el va perseguir i no el deixava en Pau, ell va demanar perdó. La Mila va quedar fascinada i volia saber més llegendes.

Capítol 13: El Cimalt

El Pastor havia de marxar a la plana, però abans li va prometre la Mila que anirien al cimalt de la muntanya. Van caminant cap allà i la Mila es sent molt afortunada de tenir al Pastor a la seva vida, sent amor per ell i el vol besar. Però per així es pugui calçar la Mila i veuen passar una persona davant d'ells.

Capítol 14: La Creu

La Mila plora i el Pastor la consola, ella creu que ell l'estima. La Mila pensa en que hagués volgut conèixer abans el Pastor per estar amb ell. El Pastor li diu a la Mila que en Matias i l'Ànima gasten els diners en jocs. Quan arriben al lloc de la creu la Mila veu per primera vegada el mar i es decepciona perquè es pensava que era d'una altra manera. La creu no es pot veure perquè va caure un llamp. La Mila li diu al pastor que sembla que tingui 40 anys, ell li diu que té 64 i ella es queda trista tot el dia ja que el desitg per tenir fills el veu perdut. Tornen a casa i la Mila està molt trista.

Capítol 15: La Relliscada

Amb la marxada del Pastor la Mila es sent més sola que mai, està trista. El Arnau finalment s'ha casat. En Baldiret anava a veure la Mila de vegades. Un dia que plovia molt la Mila estava preocupada pel Matias. Decideix baixar a Murons i la Marieta li diu que el Pastor ha mort d'una relliscada, està molt afectada i torna a casa.

Capítol 16: Sospites

Des de la mort del Pastor la Mila està molt trista, va decidir anar a Sant Ponç. Va a casa de la Marieta i aquesta i acusa a ella i al seu marit d'haver robat els diners del Pastor, perquè en Matias va pagar tots els deutes. La Mila es sorpren perquè no sabia res d'aixó. En Baldiret un dia li diu a la Mila que el Rector vol parlar amb ella. Ell sospita d'ells i li diu que si sap alguna cosa li digui, que vol recuperar els diners.

Capítol 17: La nit aquella

En Matias estava a la festa de Murons, la Mila baixa però després es torna sola cap a l'ermita. Arriba a l'ermita i comença a tancar les portes i s'anava a escalfar el sopar quan veu un ombra, va pujar les escales i veu l'Ànima, s'espanta i li diu que marxès. Ell li tira monedes i li diu que aixó li agrada a ella. La Mila intenta fugir però ell no li deixa, la viola darrere l'altar. Quan s'aixeca veu que té una ferida a la cara. S'adona de que l'assassí del Pastor és l'Ànima i recorda que el Pastor la va advertir.

Capítol 18: La Devallada

La Mila esperava l'arribada d'en Matias, que va ser quan ja era de dia. Quan el veu li explica tot el que ha passat i ell es queda molt afectat, ella li diu que marxa, ell la vol seguir però li diu que com ho faci el mataria. Finalment marxa sola.